

[Karlskov Jensen.]

fælles moser o. lign. Her har man fundet frem til en lettere måde at gøre det på, og det vil vi også gerne medvirke til.

Vi har jo nu udsigt til, går jeg ud fra, at få gennemført en væsentlig lempelse i den måde, som kapitalvindingsafgiften har virket på, og hvorved den har modvirket jordfordelingen. Det tror jeg er en væsentlig forudsætning for, at dette arbejde kan forløbe i et tilfredsstillende omfang fremover.

Vi kan altså give tilslutning til de foreslåede ændringer.

Men derudover vil jeg gerne rejse et andet spørgsmål. Vi oplever meget ofte i forbindelse med vejforlægninger og planlægning af motorveje, at der kommer til bagefter at ligge en lang række lemlæstede landbrug på begge sider af sådan en ny vejføring. Jeg vil anse det for at være vældig hensigtsmæssigt, om man på en eller anden måde kunne inddrage jordfordelingskommissionerne i et forsøg på at få samlet landbrugene på hver sin side af sådanne nye veje. Der kunne givetvis spares en hel del af de erstatningsbeløb, der nu bliver udbetalt, uden at de fører til det mål, som denne lov sigter imod.

Jeg vil gerne, om ministeren vil give tilsagn om, at vi kan tage det spørgsmål op under udvalgsarbejdet og prøve på at finde en løsning på det, nu vi har loven om jordfordeling til behandling i forvejen.

Vi vil fra venstres side medvirke positivt til en gennemførelse af disse ændringer og vil også gerne medvirke til, at vi kan få arbejdet gennemført forholdsvis hurtigt.

Wamberg (FP):

Fremskridtspartiet er positivt indstillet over for de foreslåede ændringer af loven om jordfordelingen mellem landejendomme. Vi kan tilslutte os ønsket om at få forhøjet beløbsrammen, hvor en lodsejer i forbindelse med jordfordeling ikke kan få jord til erstatning for det, han må afgive, men må nøjes med devaluerede kroner, ligesom vi kan tilslutte os de administrative forenklinger, der tilstræbes gennemført.

Der er detaljer i lovforslaget, vi ønsker nærmere belyst under udvalgsarbejdet, men vi er enige i hovedsigtet med det.

Svend Haugaard (RV):

Det er meget afgørende både for en ratio-

nel landbrugsdrift og for vores trafikforhold, at vi har en god arrondering, og det forudsætter en ajourført og en smidig jordfordelingslov. Vi må indrømme, at tiden var løbet fra det lille beløb, som man kunne være pligtig til at modtage i stedet for jord, og vi kan helt tiltræde denne forøgelse af beløbet.

Vi er også enige i, at vi har behov for en mere smidig ordning med hensyn til, hvem de, skal vi sige herreløse arealer skal tilhøre, og den foreslåede ordning lyder rimelig.

En del af de andre ting er mere teknisk betonede, og dem ser vi på i udvalget.

Jeg er helt enig med hr. Karlskov Jensen i det afgørende i, at de restarealer, der bliver på begge sider af vejen, hvor der er ekspropriationer til vejformål, bliver samlet, men fremfor alt, at der bliver fastholdt landbrugspligt på dem. Der har været en tendens til, at vejvæsenet har ment, at dem kunne man sælge til hvem som helst, og det vil jeg gerne slå fast, at det bør ikke kunne ske; landbrugspligten bør stadig væk fastholdes.

Endelig har jeg lige et håb at udtrykke, nemlig det, at man i skatteudvalget ser at nå til en løsning på den helt urimelige bremse, der har været på en fornuftig jordfordeling igennem kapitalvindingsafgiften.

Burgdorf (KF):

Det er en kendt sag, at man betragter Danmark som velarronderet, og det er det vel også nok almindeligvis. Men derfor er der alligevel adskillige ejendomme, som trænger til en jordfordeling, og det sker da heldigvis også langs af sted. Men jeg tror, der vil være stærkt brug for det fremover og ikke mindst, som det også er sagt af tidligere ordførere, netop ved de nye vejtabletter rundt omkring i vort land, de nye motorveje. Der er nogle problemer, som dukker op, og de skal jo løses.

Vi kan anerkende sigtet med dette lovforslag, og det er da også klart, at vi gerne vil drøfte de forskellige ting, særlig de tekniske, i dette lovforslag under udvalgsarbejdet. Men vi vil tilsige en velvillig behandling.

Maigaard (SF):

Lovforslaget har jo tre hovedpiller. Først drejer det sig om de fastsatte beløbsgrænser, inden for hvilke man må tale udligning, og